

Sygn. akt II K 112/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach: 13.06.2019 r., 09.09.2019 roku sprawy

M. H. (1)

c. A. i K. z d. U.

ur. (...) w G.

oskarżonej o to, że:

I). w dniu 08 listopada 2018 roku w G. pomogła w zbyciu rzeczy pochodzącej z przestępstwa kradzieży, sprzedając w lombardzie przy Placu (...) telefon marki S. (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G.

tj. o czyn z art. 291§1 kk

II). w dniu 08 października 2018 roku z pomieszczenia socjalnego Szkoły Podstawowej nr (...) przy ul. (...) w G., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą nieletnią dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela koloru czarnego wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 570 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową Banku (...) oraz prawem jazdy, które to wyrzuciła do kosza na śmieci, a którym to dokumentem nie miała prawa wyłącznie rozporządzać czym działała na szkodę D. H.

tj. o czyn z art. 278§1 i 5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276kk w zw. z art. 11§2 kk

III). W dniu 08 października 2018 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą nieletnią w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru używając karty bankomatowej Banku (...) uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, poprzez przełamanie zabezpieczenia elektronicznego dokonała płatności metodą zbliżeniową za zakupy w sklepach (...) Sp. z o.o. N., G., Sklepie (...) oraz w restauracji PHU (...). N. powodując straty w wysokości 273,11 zł na szkodę D. H.

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk

IV). W bliżej nieustalonym czasie w dniach od 29 października 2018 roku do 2 listopada 2018 roku w G. z wynajmowanego przy ul. (...) pokoju dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telewizora (...) marki S. wraz z dekoderm, pilotem oraz anteną pokojową, lustra łazienkowego, obrazu z widokiem jeziora, dwóch kołder firmy (...) oraz niklowanego kosza na śmieci powodując straty w łącznej wysokości 1210 zł na szkodę A. S. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk

1. Oskarżoną **M. H. (1)** uznaje za winną popełnienia wszystkich zarzuconych jej czynów i za to:

- a).** za czyn z pkt. I na podstawie art. 291§1 kk skazuje ją na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności;
- b).** za czyn z pkt. II na podstawie art. 278§1 i 5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje oskarżoną, zaś na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza oskarżonej karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;
- c).** za czyn z pkt. III na podstawie art. 279§1 kk skazuje oskarżoną na karę 1 (jeden) roku i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności;
- d).** za czyn z pkt. IV na podstawie art. 278§1 kk skazuje oskarżoną na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody w ten sposób, że nakazuje zapłacić M. H. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. S. (1) kwotę 400 (czterysta) złotych.
2. Na podstawie art. 85§1 i 2kk, art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonej M. H. (2) karę łączną w wymiarze 2 (dwa) lat pozbawienia wolności.
3. Na podstawie art. 44§2kk orzeka przepadek poprzez pozostawienie w aktach sprawy dwóch umów kupna – sprzedaży znajdujących się na k. 141 i 142 akt.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych tytułem ustanowionej z urzędu obrony oskarżonego, w tym kwota 115,92 (sto piętnaście 92/100) złotych tytułem 23% podatku VAT.
5. Zwalnia oskarżoną od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 112/19

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 października 2018 roku, M. H. (1) wraz z nieletnim M. S. idąc ulicą (...) w G., weszli do znajdującej się tu Szkoły Podstawowej nr (...), gdzie zastali pracownicę szkoły K. S., którą spytali, czy mogą podładować w szkole telefon komórkowy. K. S. wprowadziła oskarżoną i M. S. do pomieszczenia socjalnego, gdzie przebywały pracownice szkoły tj. D. H., E. M. i J. K.. W pokoju socjalnym każda z w/w pracownic miała swoją szafkę, w której trzymała rzeczy osobiste. Z uwagi na to, iż K. S., D. H., E. M. i J. K. musiały udać się na zebranie z dyrekcją Szkoły, w pokoju socjalnym pozostali sami - M. H. (1) oraz M. S.. Wykorzystując ten fakt oraz to, iż jedna z szafek- jak się później okazało należąca do D. H. był niezamknięta - oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela koloru czarnego wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 570 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową Banku (...) oraz prawem jazdy należącymi do D. H., po czym w/w opuścili teren Szkoły.

Po powrocie do pomieszczenia socjalnego D. H. zorientowała się, że dokonano na jej szkodę kradzieży. O powyższym poinformowała swoje koleżanki z pracy oraz córkę B. K., która podjęła kroki zmierzające do zablokowania karty bankomatowej pokrzywdzonej. W tym czasie oskarżona i M. S. wyrzucili do miejskiego kosza na śmieci prawo jazdy D. H., a następnie działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając karty bankomatowej Banku (...) należącej do D. H., poprzez przełamanie zabezpieczenia elektronicznego, dokonywali płatności tą kartą - metodą zbliżeniową - za zakupy w sklepach: (...) Sp. z o.o. N., G., w Sklepie (...) oraz w restauracji PHU (...). N., powodując tym samym straty w wysokości 273,11 zł na szkodę D. H..

W dniu 29 października 2018 roku, przebywając w towarzystwie (...), M. H. (1) telefonicznie skontaktowała się z S. S. - którego ojciec A. S. (1) prowadził działalność gospodarczą polegającą na wynajmie pokoi- i wynajęła na swoje nazwisko w okresie od 29 października 2018 roku do 2 listopada 2018 roku pokój przy ul. (...) w G.. S. S. przekazał

oskarżonej klucze do pokoju. W pokoju znajdował się m. in. telewizor (...) marki S. wraz z dekodernem, pilotem oraz anteną pokojową, lustro łazienkowe, obraz z widokiem jeziora, dwie kołdry firmy (...) oraz niklowany kosz na śmieci. W bliżej nieustalonym czasie w okresie od 29 października 2018 roku do 2 listopada 2018 roku, oskarżona z wynajmowanego pokoju dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telewizora (...) marki S. wraz z dekodernem, pilotem oraz anteną pokojową, lustra łazienkowego, obrazu z widokiem jeziora, dwóch kołdry firmy (...) oraz niklowanego kosza na śmieci powodując straty w łącznej wysokości 1210 zł na szkodę A. S. (1), po czym sprzedała Ł. B. skradziony z pokoju telewizora (...) marki S., przekazując wraz z nim dekodernem, pilota do telewizora oraz antenę pokojową, a także kosz na śmieci.

L. S. odbywała praktyki w zakładzie fryzjerskim należącym do A. G.. Pokrzywdzona w zakładzie trzymała swój telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 700 zł. L. S. zabrała bez wiedzy i zgody pokrzywdzonej ten aparat, po czym poprosiła o pomoc w jego sprzedaży w lombardzie M. H. (1), gdyż sama nie mogła tego uczynić z uwagi na to, że była osobą niepełnoletnią. Oskarżona wiedziała, iż telefon nie jest własnością L. S., że aparat pochodzi z kradzieży. M. H. (1) w dniu 08 listopada 2018 roku w G. pomogła w zbyciu rzeczy pochodzącej z przestępstwa kradzieży, sprzedając w lombardzie przy Placu (...) telefon marki S. (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie częściowo wyjaśnień M. H. (1) (k. 306v-307, 42-43, 170-172, 174-175, 179-180, 183), nadto w oparciu o zeznania: A. G. (k. 307v, 2-3, 197-198), D. H. (k. 307v-308, 34-35, 99-100), L. S. (wyjaśnienia i zeznania k. 308, 14-15, 125, 190), B. K. (k. 308v, 36), A. B. (k. 308v-309, 57-58), E. M. (k. 308, 76, tablica poglądowa k. 75), J. K. (k. 309-309v, tablica poglądowa k. 78), K. S. (k. 309v), M. S. (k. 310, 83, 135, 205), A. S. (2) (k. 310v, 108-109), S. S. (k. 310v, 122, tablica poglądowa k. 121, komputerowy wydruk zdjęcia k. 123), Ł. B. (k. 311v, 144), A. S. (1) (k. 325v, 115-116), P. B. (k. 325v-326, 202-203), w mniejszym stopniu na podstawie zeznań J. G. (k. 311v-312, 215) D. S. (k. 310v-311, 133), a także w oparciu o takie dowody, jak: karta gwarancyjna k. 6, oświadczenie k. 7, protokół zatrzymania rzeczy k. 8-10, umowa k. 11, protokół oględzin k. 45-48, płyta k. 49, wydruki komputerowe zdjęć k. 50-52, protokół zatrzymania rzeczy k. 53-55, płyta k. 56, kserokopia rachunku k. 60, protokół zatrzymania rzeczy k. 61-63, płyta k. 64, protokół odtworzenia zapisu k. 66-67, protokół odtworzenia zapisu k. 69-70, protokół odtworzenia zapisu k. 71-72, komputerowy wydruk zdjęcia k. 73, wyciąg z konta k. 85-94, protokół odtworzenia zapisu k. 104-105, pismo k. 117, protokół przeszukania k. 138-140, pismo k. 141, 142, protokół oględzin k. 146-147, komputerowe wydruki zdjęć k. 148-154, protokół okazania k. 155-156, pokwitowanie k. 157, pismo wraz z opinią k. 222 i 224-279.

M. H. (1) (wyjaśnienia k. 306v-307, 42-43, 170-172, 174-175, 179-180, 183) częściowo przyznała się do winy.

Oskarżona potwierdziła, iż miała świadomość, że telefon marki S. (...), w posiadaniu którego była L. S., pochodzi z kradzieży, co wprost powiedziała oskarżonej L. S.. Jak wyjaśniła M. H. (1), chcąc pomóc nieletniej L. S., która była osobą nieletnią, w sprzedaży telefonu w lombardzie- uczyniła to.

Sąd w tym zakresie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, albowiem w świetle zebranych dowodów w postaci zeznań A. G. (k. 307v, 2-3, 197-198), L. S. (wyjaśnienia i zeznania k. 308, 14-15, 125, 190), P. B. (k. 325v-326, 202-203) oraz dowodów takich, jak karta gwarancyjna k. 6, oświadczenie k. 7, protokół zatrzymania rzeczy k. 8-10, umowa k. 11- nie budzi wątpliwości, że L. S. zabrała z zakładu fryzjerskiego, gdzie odbywała praktyki, telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 700 zł, należący do A. G.. Uczyniła to bez wiedzy i zgody pokrzywdzonej, po czym poprosiła o pomoc w jego sprzedaży w lombardzie M. H. (1), gdyż sama nie mogła tego uczynić z uwagi na to, że była osobą niepełnoletnią. Oskarżona wiedziała, iż telefon nie jest własnością L. S., że aparat pochodzi z kradzieży, o czym wprost powiedziała jej L. S.. M. H. (1) w dniu 08 listopada 2018 roku w G., przystając na prośbę L. S., sprzedała w lombardzie przy Placu (...) telefon marki S. (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G..

Powyższe dowody są spójne, wzajemnie się uzupełniają i brak jest podstaw, by podważać ich wiarygodność. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, że M. H. (1) w dniu 08 listopada 2018 roku w G. pomogła w zbyciu rzeczy pochodzącej z przestępstwa kradzieży, sprzedając w lombardzie przy Placu (...) telefon marki S. (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G., w konsekwencji dopuszczając się czynu z art.291§1 kk.

M. H. (1) początkowo przyznała się do kradzieży dokonanej na szkodę D. H.. Potwierdziła, że w dniu 08 października 2018 roku, będąc w towarzystwie (...) była w SP nr w G., przy ul. (...), gdzie poprosiła jedną z pracownic szkoły o możliwość podładowania telefonu. Z wyjaśnień M. H. (1) wynika także, iż ona, jak i M. S., zostali zaprowadzeni do pomieszczenia socjalnego, gdzie w pewnym momencie zostali sami, albowiem pracownice szkoły wyszły z tego pomieszczenia. Oskarżona oświadczyła, że to M. S. zabrał z tego pomieszczenia, z szafki, portfel, w którym były pieniądze i karta płatnicza, po czym oskarżona razem z w/w udali się do sklepu (...), gdzie M. S. płacąc zbliżeniową kartą, zapłacił za zakupione tu papierosy i artykuły spożywcze. Stamtąd udali się taksówką do E., gdzie zjedli obiad, za który także kartą płacił M. S.. Następnie mężczyzna przekazał tę kartę oskarżonej, która przy jej użyciu zapłaciła za dwa powerbanki w sklepie (...). M. H. (1) utrzymywała, że nie wiedziała, do kogo należała przedmiotowa karta, że M. S. oświadczył jej, że na karcie są pieniądze jego ojca. Składając wyjaśnienia przed Sądem nie przyznała się do kradzieży w szkole, podała, iż to M. S. "kręcił się" po pokoju socjalnym, oskarżona nie widziała, co on robi i dopiero na K. dowiedziała się, że karta, która ona i M. S. w dniu zdarzenia robili zakupy - jest kradzioną. Twierdziła, iż używała tej karty w N., ale nie sprawdzała, do kogo ona należy (wyjaśnienia k. 306v-307, 42-43, 170-172, 174-175, 179-180, 183).

Sąd sceptycznie odniósł się do tej części wyjaśnień oskarżonej, w której de facto zaprzecza ona, iż miała coś wspólnego z kradzieżą dokonaną w szkole, utrzymując, że nie wiedziała, iż karta, przy użyciu której ona i M. S. rozbili zakupy - pochodzi z kradzieży. Zdaniem Sądu wyjaśnienia te nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie przyjętą przez M. H. (1) linię obrony.

Na wstępie podnieść należy, że zarówno w świetle wyjaśnień oskarżonej, jak i zeznań M. S. (k. 310, 83, 135, 205), ale także zeznań D. H. (k. 307v-308, 34-35, 99-100), E. M. (k. 308,76, tablica poglądowa k. 75), J. K. (k. 309-309v, tablica poglądowa k. 78) i K. S. (k. 309v) - nie budzi wątpliwości, że oskarżona i M. S. w dniu 8 października 2018 roku byli w Szkole Podstawowej nr (...) w G., gdzie M. H. (1) chciała podładować telefon. W/w zostali zaprowadzeni do pokoju socjalnego, w którym zostali sami. Z zeznań D. H. (k. 307v-308, 34-35, 99-100), E. M. (k. 308,76, tablica poglądowa k. 75), J. K. (k. 309-309v, tablica poglądowa k. 78) i K. S. (k. 309v) wynika także, że po powrocie do pomieszczenia socjalnego, w którym nie było już oskarżonej i towarzyszącego jej chłopaka, pokrzywdzona stwierdziła, iż zniknął jej portfel koloru czarnego wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 570 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową Banku (...) oraz prawem jazdy. Pokrzywdzona poinformowała o tym niezwłocznie swoją córkę B. K. (k. 308, 36), która podjęła kroki zmierzające do zablokowania karty bankomatowej pokrzywdzonej. Podkreślić należy, iż z wyjaśnień M. H. (1) i zeznań M. S. również wynika, iż z pomieszczenia socjalnego zabrany został portfel. Przywołane dowody w tej części są spójne, wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą i brak jest, w ocenie Sądu, podstaw, by podważać w tym zakresie ich wiarygodność.

Zauważyć należy, iż oskarżona utrzymywała, że przedmiotowego zaboru mieni dokonał M. S., natomiast świadek ten zeznał, że zaboru tego dokonała M. H. (1).

Na wstępie podnieść trzeba, iż nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonej, w których twierdzi ona, iż nie miała świadomości, co robi M. S. "kręcąc się" po pokoju. Wyjaśnienia oskarżonej w tej części pozostają nie tylko nielogiczne z punktu doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu okoliczności przedmiotowej sprawy, ale przede wszystkim są zaprzeczeniem początkowych wyjaśnień M. H. (1), w których twierdziła, że to M. S. zabrał z pomieszczenia socjalnego, z szafki - portfel, w którym były pieniądze i karta płatnicza. Mając na uwadze tę relację M. H. (1) nie można mieć wątpliwości, że oskarżona od początku o wiedziała o przedmiotowej kradzieży. Wprawdzie M. H. (1) i M. S. "przerzucają się winą" za to, kto fizycznie dokonał zaboru rzecz na szkodę D. H., to jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy pozostaje to bez znaczenia dla oceny prawnokarnej zachowania oskarżonej i M. S.. W/w oboje byli w pomieszczeniu, gdzie znajdowało się mienie pokrzywdzonej i przede wszystkim akceptowali fakt zaboru portfela, który nie należał do żadnego z nich. O powyższym świadczy także dalszy przebieg wypadków - zarówno M. H. (1) i M. S. posługiwali się kartą zbliżeniową, na której były środki pieniężne D. H., oboje korzystali z zakupu produktów dokonywanych tą kartą, czy to w sklepie, czy to w restauracji. Tłumaczenia M. H. (1), jakoby nie wiedziała do kogo należy karta - pozostają zupełnie nielogiczne i nieprzekonywujące.

Mając na uwadze przywołane wyżej zeznania oraz dowody takie, jak protokół oględzin k. 45-48, płyta k. 49, wydruki komputerowe zdjęć k. 50-52, protokół zatrzymania rzeczy k. 53-55, płyta k. 56, kserokopia rachunku k. 60, protokół zatrzymania rzeczy k. 61-63, płyta k. 64, protokół odtworzenia zapisu k. 66-67, protokół odtworzenia zapisu k. 69-70, protokół odtworzenia zapisu k. 71-72, komputerowy wydruk zdjęcia k. 73, wyciąg z konta k. 85-94, protokół odtworzenia zapisu k. 104-105, a także zeznania B. K. (k. 308v, 36), A. B. (k. 308v-309, 57-58), A. S. (2) (k. 310v, 108-109), posiłkując się w tym względzie zeznaniami M. S. i wyjaśnieniami M. H. (1)- bez wątpliwości przyjąć należało, iż M. H. (3) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela koloru czarnego wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 570 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową Banku (...) oraz prawem jazdy, działając na szkodę D. H., przy czym z zeznań M. S. wynika wprost, iż oskarżona prawo jazdy pokrzywdzonej wyrzuciła do kosza; następnie oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru używając karty bankomatowej Banku (...) uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, poprzez przełamanie zabezpieczenia elektronicznego dokonała płatności metodą zbliżeniową za zakupy w sklepach (...) Sp. z o.o. N., G., Sklepie (...) oraz w restauracji PHU (...). N. powodując straty w wysokości 273,11 zł na szkodę D. H., przy czym m. in. z zarejestrowanych nagrań i wydruków komputerowych zdjęć, a także zeznań A. B. i A. S. (2) wynika jednoznacznie kto i gdzie posługiwał się kartą zbliżeniową należącą do D. H.. Dowody te dodatkowo podważają w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej, a nie ma powodów, by kwestionować wiarygodność tych dowodów.

Analiza przywołanych wyżej dowodów każe przyjąć, iż M. H. (3) w dniu 08 października 2018 roku z pomieszczenia socjalnego Szkoły Podstawowej nr (...) przy ul. (...) w G., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą nieletnią dokonała zaboru w celu przywłaszczenia portfela koloru czarnego wartości 50 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 570 zł, dowodem osobistym, kartą bankomatową Banku (...) oraz prawem jazdy, które to wyrzuciła do kosza na śmieci, a którym to dokumentem nie miała prawa wyłącznie rozporządzać czym działała na szkodę D. H., w konsekwencji swoim zachowaniem wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 278§1 i 5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276kk w zw. z art. 11§2 kk, nadto w dniu 08 października 2018 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą nieletnią w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru używając karty bankomatowej Banku (...) uzyskanej za pomocą czynu zabronionego, poprzez przełamanie zabezpieczenia elektronicznego dokonała płatności metodą zbliżeniową za zakupy w sklepach (...) Sp. z o.o. N., G., Sklepie (...) oraz w restauracji PHU (...). N. powodując straty w wysokości 273,11 zł na szkodę D. H., tym samym dopuszczając się występku z art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk.

Z wyjaśnień M. H. (1) (k. 306v-307, 42-43, 170-172, 174-175, 179-180, 183) wynika, iż nie przyznaje się ona do kradzieży rzeczy z pokoju hotelowego, choć potwierdza, że wynajęła ten pokój. Oskarżona wskazała na osobę Ł. B., którego do pokoju miał wpuścić M. S., jako sprawcę przedmiotowej kradzieży, do jakiej miało dojść podczas snu oskarżonej. Zaprzeczyła, by rzeczy z pokoju komuś sprzedała, by podpisała jakąś umowę sprzedaży tych rzeczy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom M. H. (1), w jakich zaprzecza ona, by dopuściła się przestępstwa kradzieży na szkodę A. S. (1). Relacją zdana w tej części przez oskarżoną pozostaje zupełnie odosobniona w świetle pozostałych dowodów, którym Sąd nadał walor wiarygodności.

Mając na uwadze wyjaśnienia M. H. (1), w których potwierdza ona fakt wynajęcia pokoju hotelowego oraz zeznania S. S. (k. 310v, 122), zeznania D. S. (k. 310v-311, 133) i A. S. (1) (k. 325v, 115-116, 155-156, pismo k. 117) oraz zeznania J. G. (k. 311v-312, 215) stwierdzić należy, iż oskarżona, przebywając w towarzystwie (...), w dniu 29 października 2018 roku, telefonicznie skontaktowała się z S. S. - którego ojciec A. S. (1) prowadził działalność gospodarczą polegającą na wynajmie pokoiów- i wynajęła na swoje nazwisko w okresie od 29 października 2018 roku do 2 listopada 2018 roku pokój przy ul. (...) w G.. S. S. przekazał oskarżonej klucze do pokoju. W wynajętym przez oskarżoną pokoju znajdował się m. in. telewizor (...) marki S. wraz z dekodерem, pilotem oraz anteną pokojową, lustro łazienkowe, obraz z widokiem jeziora, dwie kołdry firmy (...) oraz niklowany kosza na śmieci - o łącznej wartości 1210 zł. W dniu 2 listopada 2018 roku A. S. (1) stwierdził, że z pokoju zginęły w/w rzeczy.

Z zeznań Ł. B. (k. 311-311v, 144) wynika, iż M. H. (1) sprzedała mu telewizor (...) marki S., przekazując wraz z nim dekoder, pilota do telewizora oraz antenę pokojową, a także kosz na śmieci (protokół przeszukania k. 138-140, protokół oględzin k. 146-147, komputerowe wydruki zdjęć k. 148-154). Świadek przedstawił na powyższą okoliczność dokumenty - umowy zakupu telewizora (pismo k. 141, 142). Z opinia biegłego (k. 224-279) bez wątpliwości wynika, iż podpisy (...) na obu tych dokumentach nakreśliła oskarżona. Wśród zatrzymanych od Ł. B. rzeczy, A. S. (1) wszystkie rozpoznała jako te, które znajdowały się w pokoju wynajmowanym przez oskarżoną (zeznania A. S. (1) k. 325v, 115-116, 155-156), protokół okazania k. 155-156, pokwitowanie k. 157). Powyższe dowody te są spójne, korespondują ze sobą i wzajemnie się uzupełniają, zasługując na miano wiarygodnych. W ich świetle, wyjaśnienia M. H. (1), jakoby nie dokonała kradzieży żadnej z rzeczy znajdującej się w wynajmowanym przez nią pokoju pozostają nie tylko gołosłowne, ale także pozostają w sprzeczności z przywołanymi wyżej dowodami.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż M. H. (1) w bliżej nieustalonym czasie w dniach od 29 października 2018 roku do 2 listopada 2018 roku w G. z wynajmowanego przy ul. (...) pokoju dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telewizora (...) marki S. wraz z dekodernem, pilotem oraz anteną pokojową, lustrowym lustrem łazienkowym, obrazem z widokiem jeziora, dwóch kółder firmy (...) oraz niklowanego kosza na śmieci powodując straty w łącznej wysokości 1210 zł na szkodę A. S. (1), dopuszczając się przestępstwa z art. 278§1 kk.

Wina umyślna oskarżonej i działanie w zamiarze bezpośrednim w każdym z zarzuconych jej przestępstw, przy uwzględnieniu okoliczności sprawy- nie może budzić wątpliwości.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami zawartymi w art. 53§1 i 2 kk, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów, winy sprawcy, sposób popełnienia przestępstwa, motywy i pobudki jakimi kierowała się oskarżona.

Mając na uwadze okoliczności sprawy, można by postawić tezę, że oskarżona z popełnienia przestępstw uczyniła sobie niejako szybkie i łatwe źródło dochodu, sposób na życie. Bez skrupułów popełniła przestępstwo w imię "koleżeńskiej pomocy", jaką wyświadczyła L. S.. Oskarżona działała z niskich pobudek – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kary Sąd uwzględnił częściowe przyznanie się sprawcy do winy. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest fakt uprzedniej karalności M. H. (1) (karta karna k. 298-299) oraz ilość przypisanych jej czynów zabronionych. Zważywszy, że wszystkich z nich dopuściła się z winy umyślnej, stwierdzić trzeba, że oskarżona nie jest sprawcą „przypadkowym”, który „nieświadomie” wkroczył na drogę przestępstwa. Mimo młodego wieku dopuściła się już szeregu przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z nieletnim, co wskazuje, że nie tylko sama jest osobą zdemoralizowaną, ale również, że swoim zachowaniem demoralizowała nieletniego.

W świetle powyższego, Sąd uznając oskarżoną M. H. (1) za winną popełnienia wszystkich zarzuconych jej czynów:

- a). za czyn z pkt. I na podstawie art. 291§1 kk skazał ją na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności;
- b). za czyn z pkt. II na podstawie art. 278§1 i 5 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 276kk w zw. z art. 11§2 kk skazał oskarżoną, zaś na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierzył jej karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;
- c). za czyn z pkt. III na podstawie art. 279§1 kk skazał oskarżoną na karę 1 (jeden) roku i 2 (dwa) miesięcy pozbawienia wolności;
- d). za czyn z pkt. IV na podstawie art. 278§1 kk skazał oskarżoną na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody - mając na uwadze wniosek złożony przez pokrzywdzonego A. S. (1) - w ten sposób, że nakazał zapłacić M. H. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. S. (1) kwotę 400 (czterysta) złotych. Kwota ta stanowi różnicę pomiędzy wartością mienia skradzionego na szkodę w/w, a wartością mienia odzyskanego przez tego pokrzywdzonego.

Kierując się dyrektywami art. 85§1 i 2kk, art. 86§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej M. H. (2) karę łączną w wymiarze 2 (dwa) lat pozbawienia wolności, mając na uwadze tożsamość celów, jakimi kierowała się oskarżona oraz zbieżnością czasową popełnionych przez M. H. (1) czynów.

Na podstawie art. 44§2kk Sąd orzekł przepadek poprzez pozostawienie w aktach sprawy dwóch umów kupna – sprzedaży znajdujących się na k. 141 i 142 akt, jako służących do popełnienia przestępstwa.

W ocenie Sądu orzeczenie wobec M. H. (1) bezwzględnej kary pozbawienia wolności we wskazanym wymiarze jest adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonej i społecznej szkodliwości czynów, spełni cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych tytułem ustanowionej z urzędu obrony oskarżonej, w tym kwota 115,92 (sto piętnaście 92/100) złotych tytułem 23% podatku VAT, Sąd kierował się postanowieniami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Zwalniając oskarżoną od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych, Sąd miał na uwadze treść art. 624§1 kpk.